

и имаме, казва, и хора по желѣзницата, по трена, които нарочно сж поставени, щото да могат да ни помогнатъ въ това врѣме. Тамъ, казва, ще свършимъ непрѣменно. Ще спрѣмъ трена, на което има единъ знакъ, който ще се даде. Ако нѣкой поиска да бѣга, ще го убиемъ. Ще има динамитъ и въ случай че не се прѣдаватъ, ще разрушимъ трена. Въ случай, че не се сполучи това, ще побѣгнемъ въ Сърбия прѣзъ балкана, тамъ има приготвени хора, които ще ни посрѣщнатъ. Имало единъ офицеръ емигрантинъ, който дохождалъ отъ Бѣлградъ, Радковъ ли го казваше, не мож да си припомня добръ за името му, който щѣлъ да вземе командуванието на войската. Рѣшихме въпроса, какъ ще се свърши и си заминахъ. За това донесохъ на г-на Стамболова и си заминахъ за Пазарджикъ. Днесъ извѣстие, утрѣ извѣстие отъ тия хора да ми се донесе по тая работа, разбрахъ най-сетнѣ, че тия хора сж ме разбрали и се съмняватъ въ мене, прѣстанаха да ми говорятъ.

Въ 1891 г. Февруарий 14-й стояхъ въ хана на Георги Петровъ, дохожда въ това врѣме Джуджевъ, каза ми: „Азъ се утрѣпахъ, да те диря“. Сетнѣ почна да ми расправа, че се съмнявали въ мене, че ме подозирали, че ходилъ при Богданъ Величкова, за да го пита за мене, какъ ме знае. Той, Богданъ Величковъ, му казалъ, че Здравковъ е сериозенъ човѣкъ и за такива работи душата си дава. Каза ми, че работата до сега се забавила, по причина на снѣгъ. Слѣдъ това той каза, че ще замине за Пловдивъ, за да се види съ едно лице и утрѣ ще се върнемъ и ще отидемъ въ София да извършимъ работата. Рѣкохъ му, че съмъ съгласенъ. Слѣдъ това Джуджевъ замина за Пловдивъ. Азъ имахъ единъ другаръ, помолихъ г-на управителя, за да назначи другаря ми за стражаръ на станцията, за да можемъ да слѣдимъ Джуджева добръ, и г-нъ управителя го назначи за стражаръ. Казахъ на стражара, да pazi кога ще замине Джуджевъ, и щомъ замине за София, да ми яви веднага. Стражара не можалъ да забѣлѣжи Джуджева, защото той заминалъ направо за София и не се отбивалъ въ Пазарджикъ. При погрѣбението на г-на генерала С. Муткуровъ Никола Стоименовъ бѣше дошелъ въ София, той видѣлъ Джуджева въ гостинницата „Срѣдна Гора“. Стоименовъ като се върна отъ София, каза ми: „Здравковъ, ти чакашъ тукъ Джуджева, а той е въ София“. Въ това врѣме, когато рѣшавахме, какво трѣбва да правимъ, дохожда единъ полицейски стражаръ